

to, že předpoklad, z něhož žal. úřad vycházel co do počtu obyvatel města U., neodpovídá skutečnosti. Tím však zároveň přiznává i správnost důsledků, které z něho dle zák. č. 443/1919 plynou a které vyřklo také již rozhodnutí II. stolice, jež bylo předmětem přezkoumání žal. úřadu a jím bylo z jeho správných důvodů potvrzeno.

St-1 přes to trvá na svém nároku v obou směrech a odůvodňuje nárok na zařazení do IX. hodn. tř. 2. stupnice platové v podstatě tím, že měl při vydání zákona č. 443/1919 více než 30 letou službu, do níž vstoupil po více než 5 leté praxi, takže i bez absolutoria střední školy dosáhl nároku na ono zařazení jako vedoucí konceptní úředník města U. Tím asi naráží na ustanovení § 41, odst. 4 cit. zák., dle něhož úředník slouživší déle než 20 let od platnosti tohoto zák. zpět počítaje, není povinen prokazovati praxi, které nabyl před ustanovením do služby u obce, aby dosáhl výhody, zabezpečené jemu §em 19 II. zák. (počáteční základní služné).

Ale st-1 tu přehlíží, že ustanovení § 41 platí toliko pro místa, mající aspoň 3000 obyvatel, neboť pro obce, mající méně než 3000 obyvatel, dány jsou co do základ. služného úředníků výjimečné předpisy § 42 a že se ho tedy již pro to dovolávati nemůže, — jak vysloveno bylo nepřímou i v nař. rozhodnutí tím, že byl v něm důraz kladen na počet obyvatelstva nedosahující 3000.

Nárok na příbytečné v hotovosti, resp. na sumu, o kterou prý zákonně příbytečné převyšuje skutečnou cenu 300 Kč používaného bytu naturálního, snaží se st-1 odůvodniti poukazem na to, že sice bydlel po dobu své služby v naturálním bytě obcí mu propůjčeném, že však po vyhlášení zák. z 23. července 1919 žádal za vyplácení příbytečného v penězích po srážce hodnoty naturálního bytu, ale byl nucen, když obec mu výplatu příbytečného odepřela, setrvati zatím ve svém stísněném bytu.

Tím však doznává st-1 sám, že na konec přece jen přijal a podržel od obce naturální byt, nepodniknuv opravné kroky proti tvrzené neochotě obce, vyhověti jeho zákonnému požadavku.

Nastaly tedy i u něho důsledky, které cit. zák. v § 19 ad IV. s přijetím bytu naturálního spojuje, t. j. zánik nároku na příbytečné v penězích.

Je proto stížnost v obou směrech bezdůvodná a bylo ji zamítnouti.

Č. 3377.

Policejní právo trestní. — Pozemková reforma (Slovensko): * V trestním řízení pro zanedbání soupisové povinnosti podle § 9 nař. č. 61/1920 jest další postup instanční posuzovati výhradně dle tohoto předpisu a nikoliv dle zák. čl. XX : 1901.

(Nález ze dne 18. března 1924 č. 1075).

Prejudikatura: Boh. 3330 adm.

V ě c: Emma R. v Nižní H. (adv. Dr. Eugen Pštross z Prahy) proti župnímu úřadu v Košicích o trestní nález pro nesplnění soupisové povinnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.
D ů v o d y: *

Č. 3378.

Státní občanství: Nabytí stát. občanství otcem nevztahuje se podle § 7 zák. čl. L : 1879 na děti plnoleté.

(Nález ze dne 18. března 1924 č. 4626).

V ě c: Josef L. v Mukačevě proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 9. dubna 1923 zamítl žal. úřad žádost st-le za udělení státního občanství.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí uvážil nss:

St-l podal žádost za udělení státního občanství teprve v lednu 1923. Mohl míti tudíž na mysli pouze udělení státního občanství podle předpisu zák. čl. L z r. 1879.

Stížnost také o tento zák. článek fakticky se opírá. Netvrdí však, že st-l p ř í m o s á m n a b y l n á r o k u n a u d ě l e n í č s l. s t á t n í h o o b č a n s t v í p o d l e t o h o t o z á k., n ý b r ž t v r d í, ž e s t - l s d í l í s t á t n í o b č a n s t v í o t c o v o a p o u k a z u j e d á l e n a t o, ž e j e h o o t e c, p o n ě v a d ŷ s e z d r ž u j e 25 l e t n a ú z e m í č s l. r e p u b l i k y, n a b y l n a z á k l. § 2 z á k. z r. 1896 č. 222 ř. z. n e p ř e t r ž í t ý m p o b y t e m n a t ě m ž e m í s t ě d o m o v s k é p ř í s l u š n o s t i v M u k a č e v ě, a d o c h á z í p a k z t ě c h t o v ý v o d ů k z á v ě r u, ž e n a ř. r o z h o d n u t í j e v a d n ě, k d y ŷ b y l o v y d á n o d ř í v e, n e ŷ b y l o r o z h o d n u t o o ž á d o s t i j e h o o t c e z a u d ě l e n í s t á t n í h o o b č a n s t v í č s l., p o n ě v a d ŷ o t á z k a s t - l o v a s t á t n í h o o b č a n s t v í z á v í s l á j e n a t o m, j a k v y ř í z e n a b u d e ž á d o s t o t c o v a.

Námítku tuto neshledal nss důvodnou.

Dle ustanovení § 7 zák. čl. L. z r. 1879 vztahuje se mužem nabytí státního občanství pouze na jeho manželku a nezletilé děti jsoucí pod jeho otcovskou mocí.

St-l je však dle správních spisů narozen v r. 1898 a byl tedy v době podání své žádosti t. j. v lednu 1923 plnoletý. Nemůže se tedy ustanovení § 7 cit. zák. čl. naň více vztahovati, a je st-lem tvrzený nárok jeho otce na udělení čsl. státního občanství pro nabytí čsl. státního občanství st-lem zcela bez významu.

Když tedy žal. úřad st-lovu žádost o čsl. státní občanství přes petit v ní obsažený, aby byla vyřízena společně se žádostí jeho otce za udělení státního občanství dříve vyřídil, než zmíněnou žádost otce st-lova, není tento postup jeho vadným.

Slušelo proto stížnost, která jiných námitek nemá, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3379.

Státní zaměstnanci: Za platnosti vl. nař. č. 348/1919 má státní zaměstnanec nárok na drahotní přídavky za nemanželské dítě,

* Podobně jako při Boh. 3330 adm.